

В далекій чужині

1. В да - ле - кій чу - жи - ні ски - тав - ся раз син, За - сліп - ле - ний світ - ським ба -
 2. Ски - та - ю - чись сві - том, су - му - ю - чи сам, Шу - ка - ю - чи щас - тя со -
 3. Не зми - ло - сер - див - ся над ним тут ні - хто, Всі две - рі за - кри - ті на
 4. Зро - ди - ла - ся дум - ка у сер - ці сла - бім І тяг - не йо - го ду - же
 5. До до - му вер - та - єть - ся блуд - ний той син, З сльо - за - ми в о - чях та із
 6. І гля - нув, у - ті - шив - ся бать - ко ста - рий. "Мій си - ну!" І ту - лить йо -

гат - ством мар - ним. Із сер - цем не - зря - чим, ро - зу - му не мав, Бо він сво - го
 бі тут і там, Ми - ну - ло - ся ско - ро бать - ків - ське май - но, Не - ма ми - ло -
 прось - би йо - го. І ба - чить він блуд свій, що гріх по - ко - хав, І пла - че, що
 в бать - ків - ський дім. "Ко - ли б я до бать - ка при - йти лиш зу - мів, Я б гріх свій ве -
 сер - цем гір - ким. І про - сить він бать - ка, і мо - лить в той час: "Згрі - шив я, не -
 го до гру - дей. "Це син мій лю - би - мий, про - пав був і вмер. Хва - ла Гос - по -

бать - ка по - ки - нув, про - пав, Бо він сво - го бать - ка по - ки - нув, про - пав.
 сер - дя на го - ре йо - го, Не - ма ми - ло - сер - дя на го - ре йо - го.
 світ цей йо - го о - шу - кав, І пла - че, що світ цей йо - го о - шу - кав,
 ли - кий йо - му роз - по - вів, Я б гріх свій ве - ли - кий йо - му роз - по - вів".
 гід - ний, про - сти ще цей раз, Згрі - шив я, не - гід - ний, про - сти ще цей раз".
 де - ві! Жи - вий він те - пер! Хва - ла Гос - по - де - ві! Жи - вий він те - пер!"

1, В далекій чужині скитався раз син,
 Засліплений світським багатством марним.
 Із серцем незрячим, розуму не мав,
 /Бо він свого батька покинув, пропав./2р.

2. Скитаючись світом, сумуючи сам,
 Шукаючи щастя собі тут і там,
 Минулося скоро батьківське майно,
 /Нема милосердя на горі його./2р.

3. Не змилосердився над ним тут ніхто,
 Всі двері закриті на просьби його.
 І бачить він блуд свій, що гріх покохав,
 /І плаче, що світ цей його ошукав./2р.

4. Зродилася думка у серці слабім
 І тягне його дуже в батьківський дім.
 "Коли б я до батька прийти лиш зумів,
 /Я б гріх свій великий йому розповів"./2р.

5. Додому вертається блудний той син,
 З сльозами в очах та із серцем гірким.
 І просить він батька і молить в той час:
 /"Згрішив я, негідний, прости ще цей раз"./2р.

6. І глянув, утішився батько старий.
 "Мій сину!" І тулить його до грудей.
 "Це син мій любимий, пропав був і вмер.
 /Хвала Господеві! Живий він тепер!"/2р.